

KMETOVALEC.

Glasiló c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 glđ. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 18.

V Ljubljani, 15. novembra 1884.

Leto I.

Današnji številki pridjan je računski izkaz c. kr. kmetijske družbe Kranjske koncem leta 1884.

Razglas

kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih goved v Lescah na Gorenjskem.

C. kr. kmetijska družba kranjska bode 20. novembra t. l. dopoldne ob 9. uri v Lescah 3 plemenske junice in 2 telici rudečega belanskega plemena prodajala.

Ta živina se bode postavila na prodaj za polovico tiste cene, za katero jo družba kmetijska kupi, in se proda tistemu, kdor največ za-njo dá proti temu, da jo 1) koj plača in 2) se s pismom zaveže, jo najmanj dve leti za pleme obdržati.

K tej dražbi se zato pripušajo samo kranjski živinorejci.

Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske
v Ljubljani 10. novembra 1884.

Kako naj se globoko oranje pravilno in koristno izvršuje.

(Konec.)

Tako zemljišče zboljša se s tem najgotoveje, da se izpod navadne prhalčaste plitve brazde z globokejšim preoravanjem od časa do časa primerna plast spodnje nerodovitne zemlje (katera pa po razpadu in kemičnem naravnem razkroju tudi rodovitna postane) na njeno površje dovede; ker je ta zemlja bolj zvezana, sprejema tudi ložeje in v bolj obilni meri deževnico v-se, a pod taisto pa tudi drobna prhalica brez posebne suše — vlažna ostane, in to po — iz zemlje izpulitevajočih se soparih, kateri se ž njo družno spojé.

Marsikoga utegnila bi pred globokejšim preoravanjem svojih njiv in polja plašiti misel, da bode potem potreboval dosta več vprežnih moči pri oranji, nego je do sedaj. Pa — ta bojazen bila bi le opravičena, ako bi se globokeje oranje nameravalo z najstarejšim neukretnim domačim plugom izvrševati, kateri je še tu in tam v okoženo-podedovani navadi in je tudi uže pri navadno-plitvem oranji za ubogo vprežno živino

prava moka, bolje rečeno: „živinska vica“. — Ako si pa napredni kmetovalec za preoravanje svojih zemljišč omisli lastnosti zemlje primerno novošegno oralo, preoraval bode ž njim svoja zemljišča sé sedanjo navadno vprežno močjo ložeje in sigurneje, tudi globokeje, nego se to sedaj poleg starega neukretnega lesenega pluga ob plitvem oranji godi.

Kakor more dandanašnji izurjeni rokodelec svoja dela s praktičnim in priročnim orodjem bolje, gotoveje, točneje in sigurneje izvrševati, da splošni konkurenci ne podleže, ravno tako je tudi za domačega poljedelca uže skrajni čas, da za obdelovanje svoje kulturne zemlje staro, neukretno in slabo orodje popolno zavrže in je z boljem, naprednim in novošegnim zamení in nadomesti.

Poleg dobrega praktičnega in primernega kmetijskega orodja gre tudi poljsko delo kmetovalcu poleg veliko manjšega truda in zamude dragega časa točneje in bolje izpod rok, ga obvaruje mnogoterih občutnih stroškov, ter mu pot, delo in davke z bogatejšimi in boljšimi pridelki obilno povračuje.

Mili slovenski poljedelei! Koló časa se neprestano vrti, nobenemu ne prizanaša in vse, kar ni na-nj pripravljeno, neusmiljeno in brezobzirno pomandra; da pa tudi nas ta brezobzirna moč časa neusmiljeno pod-se ne spravi in ne vniči, napredujmo v vseh slojevih umnega kmetovanja brez obotavljanja, brez premisljka, in to, kolikor mogoče, z združenimi močmi. Kar ni posamezniku doseči mogoče, doseže se lahko v združbi, v lepem bratskem sporazumljenji! Združena moč je zlatí obroč, katerega tudi nobena peklenska sila razdreti in raztrgati več ne more, ako le vse prava prijateljska ljubezen in bratovska edinost nadvlada, edini, druží in veže.

Kako naj se globoko oranje pravilno in koristno izvršuje.

Gospod dopisnik tega v 15. in 16. listu „Kmetovalca“ objavljenega članka mi pač ne bode zameril, ako temu spisu nekoliko ugovarjam, kajti v to me le kliče in sili stališče moje! Spis je res po vsem lepo pisan in kratkočasen — toda s tem še nismo nikakor zadovoljni, ako ga hočemo prištevati strokovnjaškim spisom.

Gospod dopisnik opisuje v tem članku koristi globokejšega oranja, katere so pa uže bile objavljene tudi

v zadnjem časi v „Kmetovalcu“. V nadaljevanji pripoveduje, kako se naj polagoma — ne naenkrat na vso globokost — izpeljuje poglobljevanje stare plitve brazde. On priporoča kot edino pravo, napredno pravilo:

„Vsako leto naj se orje dotična njiva za 2 do 3 centimetre globokeje.“

„Prav veliko napako bi pa oni sam v svojo lastno in večletno škodo zakrivil, kdor bi prec ob enem svoje njive za celih 8 do 11 centimetrov globokeje preoral. Tako bi si on za več let svoje njive gledé pridelka totalno spridil; trud, delo, davki in seme bilo bi tako rekoč pri takem, na vrat na nos' postopatji skoraj popolnem zavrženo.“

To, gosp. dopisnik, ni nikakor povsem istinito! Kaj tacega kot splošno pravo in napredno pravilo staviti in med svet širiti, ni umestno, ni podučljivo, ker krajevine razmere, v kojih gospodarijo kmetovalci, so kaj različne gledé zemlje, nje lege itd. Tega del je v tem oziru, ne le najtežje, marveč neizpeljivo podajati taka pravila za splošno vpeljavo! Krajevine razmere prezirati se nikakor ne morejo in ne dajo in znauje teh je tako rekoč najvažnejši faktor umnega kmetovanja, kajti na one opira se vse!

Globokeje oranje izvršuje se navadno za okopovalne rastline in bi se to ponavljalo pri nas na istem polji razmerno, na pr. vsako četrto leto. V tem slučaju, to je, ako bi se splošno ravnali pod naprednem pravilu gosp. dopisnika, čakati bi morali do zaželenega cila — do prave stopnje koristi globokejega oranja nič manj kakor celih 9—13 let.

Bi li ne bila morda velika zguba za nas, aki bi pri dobri zemlji z dobro spodnjo plastjo in ugodno lego toliko časa čakali na zaželeno stopinjo užitka, ako se ista v takem slučaju doseže lahko v nerazmerno krajšem, da kratkem časi z istim vspehom in se potem uživa ta korist v polni meri ostalo vrsto let?

Res je in skušena istina, da si vsled nerazumnega ravnanja pri globokejem oranji lahko jako čutno škodujemo za več let, ako za vzrejališče naših kulturnih rastlin čisto mrtvo spodnjo zemljo na površje spravimo, koja bi mogoče zraven tega tudi še fizično jakost zemlje, katera je bila prej ugodna, popolnoma pokvariti utegnila; tako, na pr., ako ima spodnja plast dosti železnega okiseca in njegovih soli, ali, ako je spodnja plast zemlje sama gruša, pesek in to sosebno na južnih legah ali pa, ako je spodnja plast revna, za vodo neprodrljiva (vode ne spušča), zgornja pa prodrljiva itd. Na takih zemljiščih opusti naj se čisto globokeje oranje; slednje bi ista tako spridilo, da bi nam nehala dajati za več let vsakošne obresti in le po dolgoletnem, nujnim obdelovanjem bilo bi nam mogoče poravnati storjeno napako.

Ker so toraj razmere gledé jakosti zemlje in nje lege razne, treba je jako pazljivo — umno postopati. Neobhodna potreba je, natančno preiskovati in presojati spodnjo, do sedaj še neporabljeno plast zemlje oziraje se pri tem na zgornjo plast in dotično lego. Le s takim postopanjem varovati se zamoremo pred nezgodami, pred škodo, katera bi nam pretila pri vsakem drugem početju!

Kjer smo pa našli pri preiskovanju, da bi bila spodnja plast zemlje, v lastnostih, v jakosti enaka zgornji, ugodna in dobra za globokeje oranje, tam se naj prične isto polagoma v zvezi s krepkim, močnim gnojenjem. Orje se lahko dotična njiva vsakikrat za okopovalne rastline (razmerno na pr. vsako 4. leto) za kake 4 centimetre (1½ palec) globokeje in se to ponavlja tako dolgo, dokler ne pridemo do zahtevanega, zaželenega cilja — do prave globokosti brazde, koja zamore 22—23 centimetrov in še bolj globoka biti. Tako na pr. zamoremo globosežno, ne prezvezno, toraj bolj lahko zemljo, koja ima dosti sprstenine, tem lažje globokejši orati, čemveč gnoja imamo v to svrhu za pripo-

moček, nasprotno pa tem bolj previdno, tem bolj polagoma poglobljevat, čem manj gnoja imamo.

Ako je pa spodnja plast boljša, kakor zgornja, tako na pr., ako imamo globokosežno, bolj frišno glinasto zemljo in tej je v spodnji plasti primešano apno ali lapor, ali če imamo globoko plast bolj rahle sprsteninske zemlje — izvršuje se lahko takoj, na enkrat globoko oranje, se ve da zopet le v zvezi z umnim gnojenjem; gnoj je namreč, kateri pospešuje razpad in razkroj do sedaj še surove spodnje plasti, on pripomere izdatno, da se ista tako rekoč razkrije — da postane sposobna za vzrejališče naših kulturnih rastlin.

Zraven tega omenjam, da je za ilovno, pa tudi za vse druge zemlje, kojim je obilno primešan železni oksid zraven hlevskega gnoja neobhodno gnojilo apno, ako jih hočemo polagoma poglobljevat.

Kjer bi nam presajauje jakosti spodnje do sedaj še ne porabljene plasti, preglavico delalo, tam začnimo najprvo s poskusi na malih prostorih — po očitvidno dobrem vspehu pa splošno na polji.

Toraj počasi in pazljivo!

Gosp. dopisnik nadaljuje:

„Globokeje preoravane njive gnojé se pa s zadostnim gnojem lahko uže pred oranjem tako, da se ob enem gnoj precej podorje.“ „Štoraj in gotovo še boljše, nego gnoj prec podoravati, bilo bi pa, da se v to odločena njiva precej v jeseni 2½ — 5 centimetrov (uže 5 cm.! opazka pisatelja) globokeje orje, dobro pobrana (oho! op. pis.) se v teku zime na-njo zadosti dobrega in močnega gnoja navozi, kateri se po nji lepo in enakomerno razgrne ali kakor pravimo: raztroši. Na tako pripravljen seel je najboljše v prihodnji spomladi krompir saditi.“

Tej metodi, ki se je v najnovejšem času izcimila, ugovarjati moram sledeče:

Gledati nam je pred vsem, da vsled globokejšega oranja na površje spravljeno surovo spodnjo plast razpostavimo kolikor mogoče vplivu zime, da jo mraz, voda, zrak itd. dobro prešine in razkroji, da postane godna za vzrejališče naših kulturnih rastlin. Eminentne, da neobhodne važnosti je toraj, da pustimo tako zemljišče čez zimo v surovih brazdah, da ima zemljišče kolikor mogoče največje površje, da je vstop in učinek mraza, zraku itd. kolikor mogoče neoviran, kajti mraz učini vendar-le najizdatnejšo, najcenejšo in najhitrejšo razkrojitev.

Kar se gnojenja tiče, se ono skupno z obdelovanjem tacega globokeje oranega zemljišča ravna tudi po rastlini, koja hočemo sejati v spomladi na dotično zemljišče.

Vsled globokejega oranja pride, kakor je znano, prejšnja zgornja plast navzdol in surova spodnja navzgor — na površje. Sejati moramo toraj rastline, ktere tako stajališče prenašajo in to so one, koje imajo globokosežne, močne korenine, s kojimi lahko rabijo spodnjo plast za vzrejališče. Z najboljšim vspehom se je sejala do sedaj na taka zemljišča v normalnih razmerah, kakor skušnje v ozbilji povsodi pričajo pesa, v drugi vrsti krompir.

Ker je pa krompir naša glavna okopovalna rastlina in ker jo je tudi gosp. dopisnik omenil, v to svrhu saditi ga hočemo na globokeje preorano zemljišče.

Krompir prenaša skoraj vsako gnojilo, vendar mu stara gnojilna moč najbolj ugaja; vsled one je krompir okusnejši pa tudi manj gnjilobi podvržen.

Gledati nam je toraj na eni strani, da kolikor mogoče zgodaj podorjemo gnoj, na drugi strani pa, da pustimo globokeje preorano zemljišče v surovih brazdah čez zimo. Priporočljivo je v tej zadevi sledeči način, o kojem sem se imel priložnost sam prepričati na naprednih kmetijah:

Strnišče dotičnega polja, kojega hočemo globokeje orati, naj se plitvo podorje in na to plitvo podorano strnišče zadostno krepkega, močnega gnoja navozi. Ta gnoj se takoj enakomerno raztrosi in tako pognojeno polje še pred zimo (najbolje pa takoj) globokeje preorje in pusti potem čez zimo v surovih brazdah do spomladi.

Gnoj se lahko tudi takoj na strnišče navozi, dobro raztrosi in tako pognojeno strnišče pred zimo globokeje preorje, a pusti v surovih brazdah čez zimo.

Kjer je pa globokejše oranje uže udomačeno, tam pa postopajo tako, da po končani zimski setvi strnišče globoko preorjejo, enkrat povlečejo (da se gnoj ložje raztrosi in v spomladi ložje podorje) v teku zime na isto gnoja navozijo (navadno, ker je v to svrhu pozimi največ priložnega časa) gnoj dobro, enakomerno raztrosijo, spomladi pa zgodaj podorjejo.

Kjer imamo več zvezne zemlje in mrzle, priporočljiv bi bil tudi ta način, da se v teku zime na surove brazde globokeje preoranega zemljišča gnoj navozi, dobro raztrosi in zgodaj spomladi podorje.

V. Rohrmann,
pristav deželne vinarske šole na Slapu.

O naši živinoreji.

Spisuje Gustav Pirc.

I.

Dandanes, ko se preobrat v vseh strokah človeškega podvzetja tako hitro vrši, da je komaj še slediti vsem novim iznajdbam, zadevajočim eno ali drugo obrt ter le z največjo silo mogoče tekmovati, ni čuda, da je ravno taka osoda zadela tudi kmetijsko obrt. Splošnemu preobratu v kmetijstvu ni le vzrok hrepenenje po največjih dohodkih iz zemlje, ampak na-nj so tudi vplivale kupčijsko-politične razmere, kakor tudi olajšano in ceneje prevaževanje blaga, kar je nasledek novošegnih prevaževalnih sredstev, to je, železnic, parobrodov itd.

Konservativni kmetovalec, sosebno manjši, ni mogel ali pa ni hotel opaziti prememb, koje so se pred njegovimi očmi godile, ter se vidi kar na mah postavljene pred nove, po vsem predrugačene razmere. Izmed treh glavnih namér kmetijstva, to je: 1. pridelovanje žita, 2. pridelovanje kupčijskih rastlin in 3. živinoreje, je bilo dosedaj pri nas prvo najvažneje in tudi tam, koder je vinarstvo glavna stroka, je bilo pridelovanje kupčijskih rastlin in ravno tako živinoreja prav po mačehino v kot potisneno.

Pri nepravilnem obdelovanju zemlje, pri slabem ravnanju z gnojem in njega pomanjkanji so pri nas žetve vedno slabše in slabše postajale; drage delalne moči pri vednem preziranju dobička, kojega dajejo kmetijski stroji porabljeni na pravem mestu in ob pravem času so naredile, da naši gospodarji z današnjo ceno žita, katero ameriška, ruska, ogerska in v zadnjem času celo indiška konkurenca vedno bolj pritiska, ne morejo več izhajati.

V največjih okrajih Kranjske znal bi se vsak gospodar sam prepričati, da mu mora ceneje priti kupljeno žito kot pa doma pridelano, in k večem tam, koder je pridelovanje žita intenzivno, koder so stroški in dohodki najrazumnejše uredjeni, koder vlada največa varčnost, tam je morebiti mogoče, da se zamore pridelati doma žito po taisti ceni, po kateri se zamore na trgu kupiti. Ali pa je gospodarsko razumno za tak dobiček kmetovati? Odgovor prepuščam vsakemu samemu. Gori navedene razmere silijo nas nehoté misliti na preobrat v našem kmetijstvu, in ni nam treba dosti misliti, o načinu, kako ga izvesti. Delavske in kupčijske razmere naše dežele so take, da tudi na uspešno pridelo-

vanje kupčijskih in obrtnijskih rastlin ni misliti in da nam slednjič le še ostane živinoreja.

Živinoreja ima biti sredstvo, s kojim je kranjskemu kmetovalcu dana prilika, si zboljšati svoj gmoten stan in na njeni podlagi on mora prestrojiti vse svoje kmetijsko delovanje. Razmere, katere so v tem in predzadnjem desetletju storile živinorejo dobičkanosnejo mimo drugih kmetijskih strok v naši deželi, so take, da smemo popolno zaupanje imeti v njihovo stalnost.

Dovoljujem si celo trditi, da bode cena živine poprej viša postajala kot pa padala. Uže s tem, da je vlada zaprla mejo proti Ruski in Rumuniji, ter s tem primorala dunajski živinski trg preskrbljevati se z domačo živino, je cena živine preskočila, ob enem pa živinorejo sigurneje storila, ker se nam sedaj ni vedno bati okuženja po vedno bolni ruski kakor tudi rumunski govedi. Letos prišel je pa kot nov srečen faktor, kateri nas po vsi pravici še bolj k razširjevanju domače živinoreje smé siliti, in kateri bode še bolj pripomogel k vtrjenju sedanjih dobičkonosnih razmer pri živinoreji, to je, odprtje železnice čez arelsko goro. Z otvorenjem te železnice odprla se je nova izvaževalna proga za Avstrijo, sosebno za južne planinske provincije našega cesarstva. Kakor bode ta železnica splošno dobrodejno uplivala na kupčijo, tako bode imelo kmetijstvo velik delež na dobičku, ki ga nam ima ta železnica prinašati.

(Dalje prihodnjič.)

Kmetijske novice in izkušnje.

Nov način pokončevanje trtne uši.

Mimo brezštevilnih sredstev za pokončevanje trtne uši se je v zadnjem času priporočevalo ugonobljenje zimskega jajca uši ter tako mislilo zapreči plodenje tega mrčesa. Tako sredstvo izumil je Francoz Mirepose, ter obstoji v tem, da se trte poškopijo z gorko vodo. To delo izvrši se z parno brizgalnico, katera se štirimi konjskimi silami po dolgih kavčukovih cevih vročo vodo brizga. Balbani, kateri je take poskuse priredil, najdel je, da je uspeh izvrsten — pa — stroški so tako visoki, da na ta novi način, trtno uš pokončevati, niti misliti ni. Samo stroj stane 2500 frankov in škropljenje pa za vsacih 1000 trt še 5 frankov posebej.

Vodje vinarskih šol na Ogorskem imeli so 6. okt. shod, pri katerem so se posvetovali o raznih vinarskih razmerah na Ogorskem, posebno pa z ozirom na trtno uš. Kar se tiče požlahnjevanja ameriških, trtni uši zopernih trt, z našimi trtami, izrekli so soglasno, da so izvrstne vspehe dosegli. Oni so se izrekli o najboljšem načinu, kako požlahnjevat; skušnja jih uči, da je najboljši čas za to mesec marcij in april. Navzoči so se razšli s trdnim prepričanjem, da če tudi se trtna uš po celi Ogorski razširi, je vendar ogersko vinarstvo na trdnih nogah, kajti ameriške podlage so se kot dobro sredstvo proti preteči nevarnosti izkazale. Vsaj pa naši vinogradniki ne morejo tako mirno na prihodnost misliti, ker merodajni krogi naši še niso ali pa nočejo položaja spoznati.

* Stroški za uničevanje trtne uši znašajo za politični okraj Brežice na Štajarskem 25.160 gold. Okuženih je v tem okraju 376.53 ha., toraj ni težko izračunati, koliko goldinarjev odpade na en hektar. Ko bi bil ta znesek tudi desetkrat večji, bi to ne storilo nič, le da bi bil namen, trtno uš pokončati, dosežen. Trtna uš se pa ne zmeni ne za žvepljeni ogleneč, kakor tudi za nobeno drugo sredstvo, ona se razširja z vedno večjo hitrostjo, tako da je štajarski deželni zbor

sklenil, iz deželnega zaklada h tem stroškim nič več doplačevati. Iz stališča davkaplačevalcev je ta sklep le za odobravit. Kaj bode pa pri nas na Kranjskem, ki imamo trtne uši ne dosto manj kot na Štajarskem?

* O priilki deželne razstave v Budapešti l. 1885., koja se bode otvorila l. maja 1885., bode tudi mednarodna razstava domačih žival. Natančneje določbe, kakor tudi tiskovine za naznanila žival, katere se hočejo razstaviti, dobé se v pisarni c. k. kmetijske družbe v Ljubljani.

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 9. novembra 1884.

Seji predseduje gospod družbeni predsednik Karol baron Wurzbach, navzoči so: podpredsednik gosp. J. F. Seunig, družbeni tajnik g. Gustav Pirca, in odborniki gospodje Brus, Detelja, Jerič, Kastelic, Murnik, Neveklovski, dr. Poklukar, Robič, Souvan in dr. pl. Wurzbach.

Tajnik Pirca poroča o stanji subvencije za živinorejo, ter končno stavi predlog: Ostanek subvencije v znesku 489 gold. naj se porabi za nakup belanske živine, katera naj se še tekom meseca novembra v Lescah prodá.

Odbornik g. Murnik priporoča, da se pri prodaji plemenske govedi tudi na Kranjsko goro ozir jemlje, kjer so se razmere za umno živinorejo jako povoljno spreminile.

Odbornik gosp. dr. Poklukar se strinja sicer z vsemi predlogi, ki merijo na to, kmetijstvo enega dela naše dežele pospeševati, pri skromnih sredstvih družbe je pa večji vseh vendar-le tam pričakovati, kodar se kmetijstvo splošno ali celi okraj podpirati zamorejo. On je za prodajo govedi v Lescah, ker imajo tje enako blizo živinorejci iz Kranjske gore kakor iz Bohinja.

Odbornik g. Brus omenja prošnje Dolenjcev in Notranjcev ter stavi predlog, da se letos plemenska goved prodaja v Lescah, prihodnje leto pa enkrat v Novem mestu, enkrat pa v Postojni.

Predlogi tajnika Pirca in odbornika Brusa se enoglasno sprejmejo.

Tajnik Pirca poroča o reorganizaciji družbenega vrta, katera obstoji o tem, da se celi vrt spremeni v veliko drevesnico ter se nastavi več vrtnar.

Po daljni razpravi se nasveti tajnika Pirca sprejmejo, se ve da s pridržkom, da občni zbor za sedaj provizorične ukrepe v svojem času potrdi. Služba vrtnarja z letno plačo 400 gold. in prostim stanovanjem se ima takoj razpisati, dosedanji oskrbnik vrta izpusti se pa s 1. januarjem 1885. leta iz službe.

Oskrbniku družbenega vrta dovoli se remuneracija.

Učitelju g. Šetini v Črnomlju se prošnja za divjake odbije, navočilo se mu bode pa na družbeni račun pol kilograma hruševih pešek.

Centralni odbor znanje, da je ministerstvo potrdilo načrt razpisa za premije umno napravljanim sušilnicam, ter tajništvu naroča, da v tej zadevi potrebno ukrene.

Tajnik poroča, da se je poslalo osredni postaji za spečevanje sadja 9 met. centov jabelk v štirih sortah, da se naredé poskusi z sušenjem po ameriškem načinu. Ker ni bilo časa, dovoljenja centralnega odbora dobiti, naj se ukrepi tajništva sedaj potrdijo.

Se zgodi.

Na vabilo odbora c. k. društva avstrijskih sadje-rejcev voli centralni odbor svojim zastopnikom pri zborovanji, katerega bode imelo društvo od 15. do 17. novembra v Gradci, družbenega tajnika g. Pirca. Zborovanja udeležita se tudi gg. odbornika državni poslanec dr. Poklukar in deželni odbornik Detelja.

Prošnji občin Dvor in Struga za semrje oziroma preložitev semnje se sklene, visoki vladi priporočati.

Na novo v družbo se sprejmejo sledeči gospodje:

Henrik Jagritsch, c. k. okr. glavar v Črnomlju;

J. Wagner, c. k. deželni živinozdravnik v Ljubljani;

Fr. Petermann, c. k. nadživinozdravnik v Selu pri Ljubljani;

Anton Ditrich, kupec v Postojni;

Franjo Jurca, lesotrtec v Postojni;

Franjo Kajbič, c. k. vodja zemljiščnih knjig v Postojni;

Alojzi Kraigher, trgovec in posestnik v Postojni;

Peter Kraigher, trgovec in posestnik v Postojni;

Franjo Kuttin, trgovec in posestnik v Postojni;

Matija Petrič, urar v Postojni;

Gregor Pikel, trgovec v Postojni;

dr. J. Vaupotič, c. k. okr. zdravnik v Postojni;

Janez Lavrenčič, kaplan v Postojni;

Peter Vernik, mesar in gostilničar v Postojni.

 Zelod kupuje v večjih skupinah tovarna za cikorijo Avg. Tschinkelnovih sinov v Ljubljani.

Tržne cene.

V Kranji, 11. novembra 1884.

Na današnji trg je došlo 535 glav goveje živine in 401 prešičev.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hektol.	6 50	Ajda, hektol.	5 20
Rež, "	5 40	Slama, 100 kil	1 70
Oves "	2 92	Seno, " "	2 30
Tursica "	5 52	Špeh, fr. kila	— 60
Ječmen "	5 36	Živi prešiči, kila	— —

V Ljubljani, 8. novembra 1884.

Povprečna cena.

	Trg	Magaz.		Trg	Magaz.
	gl. kr.	gl. kr.		gl. kr.	gl. kr.
Pšenica, hektol.	6 50	7 40	Sur. maslo, kila	84	—
Rež " "	5 04	5 73	Jajca, jedno . . .	3	—
Ječmen " "	4 71	5 13	Mleko, liter . . .	8	—
Oves " "	3 09	3 03	Gov. meso, kila	64	—
Sorsica " "	—	6 30	Telečje meso, "	68	—
Ajda " "	4 71	5 40	Prešič. meso, "	54	—
Proso " "	5 85	5 62	Koštrun " "	34	—
Koruza " "	5 40	5 41	Kuretina, jedna	42	—
Krompir, 100 kil	2 68	—	Golobje, jeden . .	17	—
Leča, hektoliter	8	—	Seno, 100 kil . . .	1 60	—
Grah " "	8	—	Slama, " "	1 51	—
Fižol " "	8 50	—	Drva, trde, sež. .	7 60	—
Gov. mast, kila	94	—	" mehke, "	5 20	—
Svinska mast " "	82	—	Vino, rud., 100 l.	—	24
Špeh, fr. " "	56	—	"* belo, "	—	20
" prek. " "	72	—			